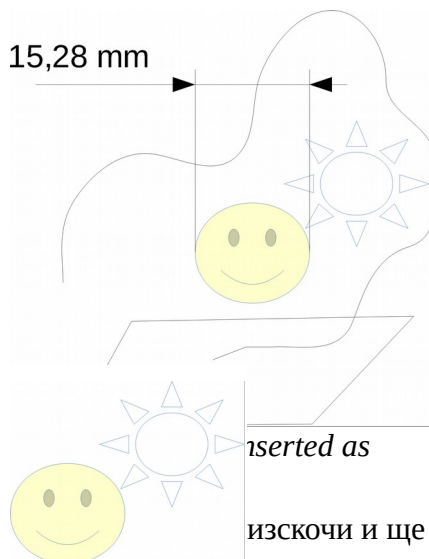

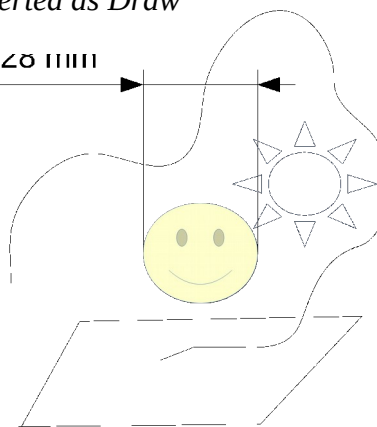
Проба, тест

Той чу тихи стъпки зад себе си. Това не предвещаваше нищо добро. Кой би го следвал толкова късно през нощта в този забутан квартал?

Илюстрация 4:
Inserted as Draw

8
15,28 mm

Илюстрация 2: Inserted as
GDI metafile

миризмата на страха. Изведнъж наблизо някаква врата се залюля леко на нощния бриз с едва доловимо проскърцване. Дали това бе тъй нужното му убежище? Той бавно се плъзна натам, притискайки се все по-силно към стената, в тъмнината, далеч от врага си. Щеше ли да го спаси тази врата?

Той чу тихи стъпки зад себе си. Това не предвещаваше нищо добро. Кой би го следвал толкова късно през нощта в този забутан квартал? При това точно в този момент, веднага след големия удар, докато се измъква с парите. Дали и друг мошеник бе стигнал до същата идея

и сега го наблюдаваше, дебнейки възможност да заграби плодовете на труда му? Или стъпките означаваха, че някой от многобройните полицаи в града е по петите му и всеки момент ще изскочи и ще заключи китките му в белезници? Той се огледа нервно наоколо и изведнъж зърна алеята. Стрелна се наляво, бърз като мълния, и изчезна между двата склада, като почти се препъна в съборената наред тротоара боклукчийска кофа. Докато се

При това точно в този момент, веднага след големия удар, докато се измъква с парите. Дали и друг мошеник бе стигнал до същата идея и сега го наблюдаваше, дебнейки възможност да заграби плодовете на труда му? Или стъпките означаваха, че някой от многобройните полицаи в града е по петите му и всеки момент

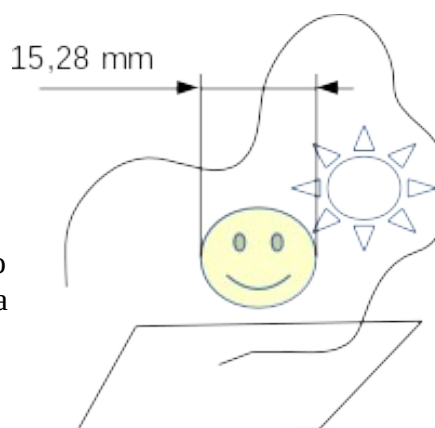
Рисунка 1: Inserted as picture

ще
Рисунка 2:
Inserted as
picture format

му в
белезници? Той се огледа нервно наоколо и изведнъж зърна алеята. Стрелна се наляво, бърз като мълния, и

изчезна между двата склада, като почти се препъна в съборената наред тротоара боклукчийска кофа. Докато се прокрадваше нервно в мастиления мрак, внезапно замръзна: уличката бе задънена. Трябваше да се върне откъдето бе дошъл. Стъпките приближаваха и той видя черните очертания на фигура, завиваща иззад ъгъла. „Това ли е краят?“ – помисли си, притискайки се до стената, като се опитваше да стане невидим в тъмнината. „Нима всички планове и усилия ще отидат на вятъра?“

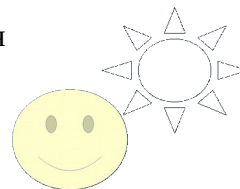
Студената влага на стичащата се пот пропиваше дрехите му с

Илюстрация 3: Inserted as
raster image

прокрадваше нервно в мастиления мрак, внезапно замръзна: уличката бе задънена. Трябваше да се върне откъдето бе дошъл. Стъпките приближаваха и той видя черните очертания на фигура, завиваща иззад ъгъла. „Това ли е краят?“ – помисли си, притискайки се до стената, като се опитваше да стане невидим в тъмнината. „Нима всички планове и усилия ще отидат на вятъра?“ Студената влага на стичащата се пот пропиваше дрехите му с миризмата на страха.

Изведнъж наблизко някаква врата се залюля леко на нощния бриз с едва доловимо проскърцване. Дали това бе тъй нужното му убежище? Той бавно се плъзна натам, притискайки се все по-силно към стената, в тъмнината, далеч от врага си.

*Илюстрация 5:
inserted as GDI
metafile*

Щеше ли да го спаси тази врата? Той чу тихи стъпки зад себе си. Това не предвещаваше нищо добро. Кой би го следвал толкова късно през нощта в този забутан квартал? При това точно в този момент, веднага след големия удар, докато се измъква с парите. Дали и друг мошеник бе стигнал до същата идея и сега го наблюдаваше, дебнейки възможност да заграби плодовете на труда му?

*Илюстрация 6:
inserted as raster
image*

Или стъпките означаваха, че някой от многобройните полицаи в града е по петите му и всеки момент ще изскочи и ще заключи китките му в белезници? Той се огледа нервно наоколо и изведнъж зърна алеята. Стрелна се наляво, бърз като мълния, и изчезна между двата склада, като почти се препъна в съборената наред тротоара боклукчийска кофа. Докато се прокрадваше нервно в мастиления мрак, внезапно замръзна: уличката бе задънена. Трябваше да се върне откъдето бе дошъл. Стъпките приближаваха и той видя черните очертания на фигура, завиваща иззад ъгъла. „Това ли е краят?“ – помисли си, притискайки се до стената, като се опитваше да стане невидим в тъмнината. „Нима всички планове и усилия ще отидат на вятъра?“ Студената влага на стичащата се пот пропиваше дрехите му с миризмата на страха. Изведнъж наблизко някаква врата се залюля леко на нощния бриз с едва доловимо проскърцване. Дали това бе тъй нужното му убежище? Той бавно се плъзна натам, притискайки се все по-силно към стената, в тъмнината, далеч от врага си. Щеше ли да го спаси тази врата?